

HONVÉD.

Megjelenik e' lap, vasárnapot kivéve napokint magyar és német szövegen egy íven. Előfizetési díj: felévre postán négyszer küldve 6 fr. 45 kr. kétszer küldve 6 fr. 24 kr. havankint csak Kolozsvártt 1 fr. ezüst pénzben.

Der Honvéd erscheint täglich, Sonntag ausgenommen, in ungarischem und deutschem Texte, auf einem Bogen. Praenumerations Preis: halb Jahrg. mit Postversendung, viermal in der Woche: 6 guld. 45 kr. Zweimal: 6 guld. 24 kr. Monathlich für Clausenburg: 1 guld. Conv. Münze.

HIVATALOS ROVAT.

KÖRLEVEI

az Ország törvényhatóságainak.

(Vége.)

1-ör. Hadseregünk még soha nem állott oly kedvező arányban az ellenséges sereg számához képest, mint épen most.

Jellachichot akkor győztük meg, midőn az kész hadseregkel támadott meg, nekünk pedig ugyiszólva semmi hadseregünk nem volt, hanem csak összeszökés ellenünk, melynek élén a királyi udvar 's vilasztott vezérünk a' nádor állott. A' Drávától Sukoróig nem valunk képesek csak fel is tartoztatni, és Sukorónál mégis megvertük. Legyőztük az osztrák roppant sereget, bár megtámadtatóink nemzeti haderőnk az ellenségnak felét sem tevé, és gyakorlatlan és önmagára iránt bizalmasnak és fekete-sárga tisztekkel tele és elborítva volt.

Mégis megverők az osztrák sereget.

Most hadseregünk valódi száma alig csak 10,000-rel kisebb, mint az osztrák-múzeika sereg összesen, a' mint a' pápiroson kitéve van. És hadseregünk győzelmez szokott, önbizalomteljes és oly vitéz hírű, hogy Európa tiszteletét járja méltán.

És a' mint előrebocsátám, egész szabadság-háborunkban még soha sem volt idő, midőn kedvező arányban állottunk volna szemben ellenségeinkkel.

2-or. Mi itthon vagyunk, elleneink idegen földön. Mi báratot találunk minden bokorban. Az ellenség mindenütt ellen séget. Mi szives köremunkálást, ó csak kényszerített szolgálatait. Nekünk visz, levegő, éghajlat, minden megszokott szövetségesünk, neki mind ez ellensége. Az ellenség távol honná l fog minden órára, mi minden nap új csapatokkal erősödünk. Ó csak néhány ezer ember tartalékra támaszkodhatik, kiket hasonló fogyasztási veszélynek kitéve magával hozott, nekünk tartalékunk egy egész nemzet. És mert ugy van, ha isten velünk, ki győzhet ellenünk? Mi tiz vesztett csata után is új erőben emelkedhetünk fel. Ót két vesztett csata semmivé tesszi.

3-or. A' népharc legyőzhetlen. És miért az? Azért, mert az ellenség minden talpalatoyi földet csak addig bír, mik lábat rajta tartja (pedig nem tarthatja mindenütt), mihelyt lábat elvonni kényszerül, a' nép viszszanyeri rugonyosságát, 's ütközet nélkül ismét a' hazához viszszatér. Az ellenség csak nyomhat, zsarolhat, foglalhat, de nem hódíthat, mert a' mit foglal, csak addig övé, mik markában tartja. 180,000 ember pedig egy ország minden részét még akkor sem tarthatná marékban, ha 170,000-nyi segyveres rendes sereg nem állana szemközt vele. Mi ütközétek nélkül is pusztá kitürréssel elveszthetjük, felemészthetjük az ellenséget; ó minket győzelmekkel sem. Ime keresztfülment a' fő muszka sereg Szepességen és szomszédjában. Tisztviselők, guerrilláink, mozdócsapataink felrevonultak utjából. Az ellenség elhaladt mint a' fergeteg, 's tisztviselők, védsergeinek, mozdó nemzetőreink hatzárterék 's az ellenség háta megett a' hazafiság hangyaserege mozog. És a' Szepesség ismét nem övé.

Igy van minden más vidék is. Pénteken a' muszka Debreczenben volt, felkelt körlüle a' nép, és a' muszka szombaton viszszavonult. Számában 600 halottal megsagyva. 'S nagy

AEMTLICHER THEIL.

CIRCULAR-VERORDNUNG

an die Gerichtsbarkeiten des Landes.

(Schluss.)

1-stens. Unsere Armee stand noch nie in einem so günstigen Verhältniss zur Zahl der feindlichen, als eben jetzt.

Jellachich schlugen wir damals, als er uns mit einer fertigen Armee angriff, wir aber so zu sagen keine Armee hatten, wohl aber Verschwörung gegen uns, an deren Spitze der Königliche Hof und unser gewählter Führer, der Palatin stand. Wir waren nicht einmal im Stande den Feind in seinem Marsch von der Drau bis Sukoro bloss aufzuhalten, und schlugen ihn doch bei Sukoro. Wir besiegten die grosse österreichische Armee, obgleich bei dem Angriff auf uns, unsere Nationalmacht nicht einmal die Hälfte der feindlichen ausmachte, dabei ungemein, ohne Vertrau auf sich, und voll schwarzer Offiziere war.

Dennoch schlugen wir die österreichische Armee. Jetzt ist die wirkliche Zahl unserer Armee kaum um 10,000 kleiner als die vereinigte österreichisch-russische, so wie selbe auf dem Papier steht. Unsere Armee ist gewohnt zu siegen, voll Selbstvertrauen, und so berühmt wegen ihrer Tapferkeit, dass sie mit Recht Europas Achtung verdient.

Und wie ich voraus schickte, war in unserm ganzen Freiheitskampfe keine Zeit, wo wir dem Feinde in güns' Verhältniss gegenüber gestanden wären.

2-tens. Wir sind zu Hause, der Feind auf fremdem Boden. Wir treffen in jedem Strauch einen Freund; der Feind überall einen Feind, wir bereitwilliges Zusammenwirken, er bloss gezwungenen Dienst. Uns ist das Wasser, die Luft, das Klima ein gewohnter Verbündeter, ihm ist alles dieses ein Feind. Der Feind nimmt entfernt von seinem Vaterlande jede Stunde ab, wir verstärken uns jeden Tag mit neuen Abtheilungen. Er kann sich bloss auf die Reserve einiger Tansende stützen, die er mit sich gebracht, und die der nähmlichen Gefahr der Abnahme ausgesetzt sind, wir haben ein ganzes Volk zur Reserve. Ja so ist es, wenn Gott mit uns ist, wer kann siegen gegen uns? Wir können uns auch nach zehn verlorenen Schlachten in frischer Kraft erheben. Ihn vernichten zwei verlorene Schlachten.

3-tens. Der Volkskrieg ist unbesiegbar. Und warum das? deswegen, weil der Feind jeden Fussbreiten Boden nur so lange besitzt, als er den Fuss darauf hält; (und immer kann er dies nicht) so bald er aber gezwungen wird seinen Fuss wegzu ziehen, gewinnt das Volk seine Energie wieder, und kehrt ohne Treffen wieder in die Heimath. Der Feind kann bloss drücken, rauben und einnehmen, aber nicht unterjochen, denn was er einnimmt ist nur so lange sein, als er es in der Hand hält. 180000 Mann könnten aber nicht einmal dann alle Theile eines Landes in der Hand halten, wenn ihnen keine, aus 170000 Mann bestehende reguläre Armee gegenüber stände. Wir können auch ohne Treffen, allein nur durch Ausdauer den Feind verderben und aufzehrern, er uns auch durch Siege nicht. Die russische Hauptmacht ist durch die Zips, und deren Nachbarschaft durchgezogen. Die Beamten, unsere Guerillas, unsere mobile Corps gingen ihm aus dem Wege. Der Feind eilt davon wie ein Ungewitter, und die Beamten, unsere Schutztruppen, unsere mobilen Gardeia kehrten nach Hause, und im Rücken des Feindes röhrt sich der Ameisenhaufen der Patriotismus. Und die Zips gehört wieder nicht ihm.

So steht es mit jeder andern Gegend. Am Freitag waren die Russen in Debreczin, rings um sie erhob sich das Volk, und sie zogen sich Sonnabends zurück, um 600 Todte

parancsokat hozza utra Debreczennel. 'S övé maradt talán Debreczen? nem, vasárnap már ismét a' hazáé lón, egybá-zaibon „Te Deum“ hangzott, 's nemzetörsége utban volt a' futó ellenseg hártyában taborunk felé.

Igy van, így kell lenni mindenütt, 's a' népharcz ép e-zárt legyőzhetlen.

4-er. Legyőzhetlen végre azért: mert a' népben van ha-zaszeretet, 's ép a' nép legalsóbb rétegeiben oly tiszta önzetelen hazaszeretet, minót keveset mutathat a' historia.

Ez a' nép engem megtisztelt bizodalmaival, mert tudja, hogy azzal viszsa nem élendek soha. Ha áldozatra szólítom fel, örömett hozza, tudja, hogy saját szabadságának hozza, tudja, hogy valamint én minden nagyravágyás nélkül legsőbb dicsőségemnek azt vallom, hogy a' népeuk hú szolgájáva-gyok, ugy nem engedtem 's nem is fogom engedni soha, hogy akárki nagyravágyásáért csak egy csepp vér is elpazaroljunk, hogy akárki is urává emelkedhessék fel a' nemzet-nek. Ez a' különbség mostani 's hajdani harczaink között. Össink harcoltak Bethlénért, Bocskaiért, Rákócziért; most a' nép nem harcol senkiért, csak a' herzáért, a' szabadságért. És ezért kimerithetlen az ó ereje. És ezért győzhetlen.

Mi időn ekkép egyszerűen nyitám fel önknek az ohajtott diadalnak biztos kilátását, minden nagyítás, minden tulzsás nélkül, semmi más czelom nincs benne, mint alapos meggö-zödésre fektetni azen hazaszeretetet, melytől imádt hazánk-nak minden hív szülötte lelkessétek. Hogy még a' hitellenekben is megalapítassák annak hite, miszerint sok áldozataink, hoszsas szenvédéseink, isten segedelmével, nem sognak si-ker nélkül elenyészni, hanem mindazoknak egy dicsőséges di-adal és egy boldogító héte leend végyutalma.

Hirdeti hangosan a' történet, hogy a' magyar nemzet már sokszor emelt fegyvert a' királyok zsarnoksgára ellen, majd minden században és mindig a' nemzeti párt bukásával végző-dött. Igaz, ogy van! De nem volt fegyvereinkkel isten áldá-sa, mert azokat egyes nagy urak, királyságos osztályok vé-delme és nem az összes nép oltalmára forgattuk.

De most a' gondviselés nem fog elhagyni küzdésekinkben, mert megszüntetvén minden előjogok, melyek a' különbsége osztályokat egymástól elválasztották, azért harcolunk közös zászló alatt, mely mindenjunknak közös kincse, t. i. hazánkért, függetlenségünkért és a' szabadságért.

Egyet embereket a' mindenható engedhet elveszni, egész soha nem hágy el, kivált olyat, mint mi, mely a' szava-sággal testvériesen osztottot meg.

Önök jól tudják, hogy minden nemzet törehetlen ereje a' nép.

Önök, jól tudják, hogy a' mi a' nép hitévé válik, azon ügy legyőzhetetlen.

Önök tegyék a' nép hitévé azt, hogy a' nép szabadsága isten akarata és hogy a' min istennek áldása van, azon a' po-kol kapui sem diadalmaskodhatnak.

Önök magyarázzák meg a' népnek, hogy az erőfeszítés nemcsak biztosítja, hanem sietteti is a' diadalt, ugy hogy a' hadseregen kívül a' néptől magától függ kiszabni a' napot, mely lesz szenvédéseinek vége és kezdetbe békés szabadságának.

Igy hiszek és hiszünk istenben, hogy nem sokára utol-szor kívánunk áldozatot a' haza 's a' szabadság nevében, melyet isten, mint az aratást okvetlen megad, de csak munka és küzdelem után ad meg.

Szeged, jul. 14. 1849.

Kossuth Lajos,
kormányzó.

Belügyminister,
Szemere Bertalan.

Nem hivatalos rész.

Nagybánya juliust 19.

Szerkesztő! Rólunk is valamit. Ma közgyűléünk volt, hol az adó ügy tárgyalásán kívül, a' népfelkelés mi modoni rendezése volt e' gyűlés nevezetesebb része.

Az egész város hat részre osztatott. Kiki saját vezetője vezérlete alatt. Mintán az adandó jelre, a' kijelölt pontokon öszve gyűlnék, öspontosítják magokat, az egésznek vezére a' polgármester lesz, a' nemzetörség pedig a' közép pontra, t. i.

schwächer. In Debreczin ließen sie grosse Defekte zurück. Bleib vielleicht Debreczin Ihnen? nein, am Sonntag gehörte es schon wieder dem Vaterlande, in den Kirchen erlöste ein Te Deum, und die Nationalgarde waren im Rücken des liegenden Feindes auf dem Wege zu unserm Lager.

So ist es, so muss es überall seyn, und eben deswegen ist der Volkskrieg unbesiegbar.

4-tens. Endlich ist er deswegen unbesiegbar, weil im Volke Vaterlandsliebe ist, und gerade bei den alleruntersten Klassen, eine so reine, uneigennützige Vaterlandsliebe, wovon die Geschichte wenige Beispiele aufzuheben kann.

Dieses Volk hat mich mit seinem Vertrauen beeindruckt, denn es weiss, dass ich dasselbe niemals missbrauchen werde. Fordere ich es zu Opfern auf, so bringt es selbe mit Freuden— es weiss, dass es selbe der eigenen Freiheit bringt, es weiss, dass so wie ich, ohne alle Ehrensicht, es für meinen grössten Ruhm halte, wenn ich der treue Diener des Volkes bin, ich es eben so wenig zugebe und es nie zugeben werde, dass wir auch nur einen Tropfen Blut für jemandes Ehrbegierde verschwendeten, wer auch immer sich zum Herrn dieser Nation aufschwinge.— Dies ist der Unterschied zwischen unserm jetzigen und unsern ehemaligen Kriegen. Unsere Vorfahren stritten für Bethlén, Bocskai, Rákóczi, jetzt aber streitet das Volk für niemand anders als das Vaterland und die Freiheit. Und dieserwegen hat es eine unerschöpfliche Kraft, dieserwegen ist es unbesiegbar.

Indem ich auf diese Weise Ihnen einfach die gewisse Aussicht auf erwünschten Sieg öffne, ohne alle Vergrößerung und Übertriebung, habe ich keinen andern Zweck, als jenen Patriotismus, wovon jeder treue Sohn unseres angeborenen Vaterlandes begeistert ist, auf gründliche Überzeugung zu basieren, und dass auch bei den Ungläubigen jener Glaube Wurzel schlage, dass unsere vielen Opfer und langen Leiden, mit Gottes Hilfe, nicht ohne Erfolg verschwinden, sondern ihnen allen zum endlichen Lohn ein ruhmvoller Sieg und beglückender Friede werden wird.

Die Geschichte verkündet laut, dass die ungarische Nation schon mehrmals gegen die Tyrannie der Könige zu den Waffen gegriffen habe, beinahe in jedem Jahrhundert, und immer mit dem Sturz der Nationalpartei geendet habe. Ja so ist es! aber auf unsern Waffen ruhte damals kein Segen Gottes, dann dieselben wurden zum Schutze einzelner grosser Herrn, und privilegierter Kasten, nicht aber zum Schutze des gesamten Volkes geschwungen.

Jetzt aber wird uns die Vorsehung in unsern Kämpfen nicht verlassen, denn, nachdem alle Vorrechte aufgehört haben, welche die verschiedenen Klassen von einander sonderten, streiten wir unter einer gemeinschaftlichen Fahne, die für uns alle ein gemeinsamer Schatz ist: nämlich für unser Vaterland, für unsere Unabhängigkeit und Freiheit. Der Allmächtige lässt Einzelne untergehen, ein gaozes Volk verlässt er nie, besonders ein solches, wie wir sind, welches mit der Freiheit eine brüderliche Theilung gehalten hat.

Sie wissen es wohl, dass die unbeugsame Kraft jeder Nation im Volke liegt.

Sie wissen es wohl, dass die Sache, welche beim Volke zum Glauben geworden ist, nicht besiegt werden kann.

Machen Sie es zum Glauben des Volkes, dass Volksfreiheit der Wille Gottes sey, und dass, wo der Segen Gottes ist, dort selbst die Hölle nicht siegen kann.

Erklären Sie dem Volke, dass Kraftanstrengung den Sieg nicht nur garantire, sondern auch schneller herbeiführe, so dass ausser der Armee, es vom Volke selbst abhängt, den Tag zu bestimmen, der das Ende unserer Leiden, und den Anfang unserer friedlichen Freiheit herbeiführen soll.

Ich glaube und hoffen wir zu Gott, dass wir nächstens zum letzten Male Opfer verlangen werden im Namen des Vaterlandes und der Freiheit, welche Gott, so wie die Erde gewiss gibt, aber nur nach Arbeit und Kampf.

Szeged d. 14 Juli 1849.

Ludwig Kossuth Regent.
Bartholomeus Szemere Minister des Innern.

Nicht amtlicher Theil.

Nagybánya d. 19. Juli.

Auch von uns etwas. Heute hatten wir Gemeinde Sitzung, deren wichtigster Theil, außer der Verhandlung der Steuerfrage, die Organisationsfrage des Volksaufstandes war. Die Stadt ist in sechs Theile eingeteilt worden. Jeder steht unter dem Befehle seines eigenen Führers. Sobald man sich auf das gegebene Zeichen auf den bestimmten Plätzen eingefunden hat, vereinigt man sich, der Führer des Ganzen ist der Bürgermeister, die Nationalgarde aber versammelt sich im Mittelpuncte,

a' piacra gyül össze, a' mikor aztán a' teendők felett, a' kifejlendő körülmenyekhez képest rögtön intézkedéseknek.

Ez mind meg járna, de tovább: a' ki vonulás esetére egy 5 tagból álló rögtön itató bíróság telj hatalommal is választott. Elnöke a' főbíró, ülnök társait bizony hidje meg őn, pilátok elő sorolni, mert ez egy valóságos tablabiroi caricatura. Adja isten, hogy soha ne legyen reá szükségünk! Uruk! e nép élete, 's vagyon a bitony nem íly kezekre bízandó, több begyeletet vár volna önkötől a' polgárság.

Városunkban nem hiányzik a' lelkész, ki véve egy párdacet meg testesült fekete sárga lelkéket. Lelkészünk nem mulasztották el minden alkalommal hatni a' nép lelkére, különösen dicséretet érdemel e' tekintetben Csanálosi György ref. lelkész. Sok ily jeles papot adjon isten e' magyar nemzetnek.

Még egy amphibiumra figyelmeztetem önéket.

Katona és polgár, egy személyben meg nem állhat, 's azonban még is egy tanácsnok, neve Kovácsi M., bár a' Köröslöy szerént főhadnagynak van kinevezve, még is viszi a' tanácsnoki hivatalt. Ez uram tovább meg nem állhat, egyszemélyben bár ki is polgári és katonai hivatalnak nem lehet, egyikről le kell mondania, mert különben le mondattatik.

Csatarózsa.

SEPSI SZENTGYÖRGY JUL. 21.

Ha nem családom, ön a' folyó hő 10-i beszterczi csata óta nem kapott tőlem tudósítást. Altábornagyunk 11-én hajnalban M. Vásárhelyre 's még azon nap Udvarhelyre jött. 12-én rendelést tett egy hadosztálynak Dobai alezredes vezérlete alatt, Miklósvárezék Hidvég felé 's Oklandról a' Rikán keresztül indulására. 13-án reggel a' Hargitán át Csikszeredába utazott, hogy az elszort székelyerőt öszvegyűtse 's még egy párra nyugodt zászlóaljjal erősítse a' Haromszéken tanyázó moszkát és osztrákokat megámadja. Felesleges mondani, hogy Bem tábornok jelentése mindenütt villanyerővel hat a szellem- és rendre 's hogy kimondhatlan erélyessége mindenkit erejének sokszoros tulleszítésére tüzel. Ennek következtében már 14-én Csikusnádrattetőt főhadiszállását. A' szét furott székelyek 's egy jeles proclamatio által felhívott nemzetőrség seregenkint összöltött ide. Ugyanazon nap ment végbe a' tiszti kar megrontálása 's néhány zászlóraj összeolvastatott. 15-én Bükkzsád 's onnan a' kozákokkal néhányszor vivott előrsi csaták után Málnás felé nyomultunk előre. Az altábornagy azonban jobbnak tartotta a' förejével még azon nap viszszahúzódni Tusnádra, ellenben az Udvarhelyi közelkedést a' barói helyőrség által, valamivel becsületesebb utoz, mint Oláhfalu, most Székelyváros felé, helyre állítani.

16-án Csikszeredában is intézkedés történt az ujon érkezett csapatok előnyomulására, 's 17-én már után voltak Kézdi-Vásárhelynek. A' főhadiszállás azon nap Szárazpaton volt, hol Háromszékról menekült magyarokkal tulakoztunk, kiket a' moszkák kiraboltak, 's kik a' legaljósabbiakat beszéltek el nekünk a' moszkák és osztrákok rablási és kisajtolási rendszerről, mely oda van irányozva, hogy gombá, liszt és kenyérbeli haláltalan requisitioik által mesterséges éhinséget idézzenek el. Pájdalom már sikeresen nekik több exá szekeret megterhelte Oláhországba átvinni.

18-án már sok ember gyülekezett a' szentlélei hegyekre, kik a' kézdi-vásárhelyi hadjáratban részt kívántak venni. Az ellenség előrsége csak megpillantására tekintélyes előnyomulásunknak odább állott Csernátonról 's a' kivégzések által felhajtott élelmi kelleket ott hagyta. Vezérünknek virágkoronázott átvonuláson Vásárhelyen nagyszerű volt. Mig a' szakkállas férfiak szívbeli fakadt eljeneket kiáltanak neki 's mosolygó hölggyek virágokkal hintették őt, az aggnók égselé emelék kencsiket 's keserű könyeket sirtak. Vásárhelyi lovás nemzetőrség nemzeti lobogóval környezte szekerét és szolgált kíséretük megszabadítójuknak. Főhadiszállás azon nap Eresztévényen volt, hol az ellenség ugyszólvan orunk előtt állott.

d. h. auf dem Platze, wo dann über die zu ergreifenden Masseregeln, so wie es die Umstände erhei-chen, alsogleich entschieden werden wird.

Dies geht noch alles an, ferner ist aber auf den Fall eines Rückzuges aus der Stadt ein aus 5 Gliedern bestehendes Statthaltergericht mit gänzlicher Vollmacht gewählt worden, dessen Präses der Oberrichter ist; seine Besitzer, glauben sie mir, schäme ich mich herzuzählen, denn diese machen eine wahre Tablabiroische Caricatur aus. Gebe Gott, dass wir ihrer nie bedürfen! Meine Herrn, das Leben und Eigenthum dieses Volkes ist wahrlich nicht solchen Händen anzovertrauen, die Bürgerschaft hätte mehr Berücksichtigung von Ihnen erwartet.

In unserer Stadt fehlt es nicht an Begleiterung, ausgenommen ein Par Dutzend eingefleischte schwarze gelbe Seeler. Unsere Seelsorger haben es nicht unterlassen, bei jeder Gelegenheit auf die Gemüthe des Volkes zu wirken, besonderes Lob verdient in dieser Hinsicht der reformierte Seelsorger Georg Csanálosi, Gott gebe der ungarischen Nation viele solche Geistlichen.

Ich mache Sie noch auf eine Amphibia aufmerksam.

Soldat und Bürger in einer Person kann nicht bestehen, und denoch führt ein Senator, der M. Kováesi heißt, ungeachtet dessen, dass er dem Köröslöy nach zum Oberlieutenant ernannt worden ist, auch sein Senatoramt. Dies mein Herrn kann nicht mehr angehen, niemand, wer es auch immer sey, kann in einer Person bürgerlicher und Militairbeamter seyn, einem von beiden muss er entsagen, sonst wird man ihn dazu verhalten.

Sepsi Szentgyörgy am 21-ten Juli.

Wenn ich nicht irre, haben Sie seit der Schlacht vom 10-ten bei Bistritz keinen Bericht von mir erhalten. Am 11. vor Tagesanbruch kam der F. M. L. in Marosch Vásárhely an, begab sich noch am selben Tage nach Udvarhely, ordnete am 12. das Vorschreiten einer Truppen-abtheilung nach dem Miklosvári Stuhl gegen Hidvég zu von Okland aus durch den Rikawald unter dem Befehle des Oberslieutenant Dobai und fuhr am 13. des Morgens über die Hargitha nach Csik-Szere da, um dort die zerstreuten Szeklerkräfte zu sammeln und mit denselben durch einige frische Bataillone verstärkt die in Háromszék hausenden Russen und Oestereicher anzugreifen. Ich brauche nicht zu sagen, dass die Gegenwart des Generals Bem über eine elektrische Wirkung auf Geist und Ordnung hervorbringt und dass durch seine unaussprechliche Energie beseelt nicht Jeder zur potzartigen Kraftanstrengung angespornt wird folge dessen verlegte er schon am 14. sein Hauptquartier nach Csik Tusnád, die verlaufenen Szekler und die durch eine vortrefflich gehaltene Proklamation aufgebohnen Nationalgaraden strömten haufenweise herbei. Am selben Tage noch wurde eine Sichtung im Officierscorps und die Verschmelzung einiger Bataillone vorgenommen, am 15. aber schon gegen Bükkzsád und von da bis gegen Málnás, nach einigen Vorpostengeschichten mit den Kosaken vorgerückt. Der F. M. L. fand es indessen für besser sich mit seiner Hauptmacht noch am selben Tage wieder bis Tusnád zurückzuziehen, dagegen aber durch die Besetzung von Barót die Kommunikation mit Udvarhely auf einem etwas christlicherem Wege als über Oláhfalu, jetzt: Székely-város, herzustellen.

Am 16. wurden auch in Csikszereda die nötigen Anstalten mit den neuangekommenen Truppen zum Vorrücken getroffen und am 17. der Marsch gegen Kézdi Vásárhely begonnen. Das Hauptquartier war an diesem Tage in Szárazpaták, wo wir geflüchtete Ungarn aus Háromszék antrafen, die von den Russen ausgeraubt wurden, und uns die niedrächtigsten Geschichten von dem Ausraubungs und Aussaugungssystem der Russen und Oestereicher erzählten, die systematisch darauf ausgehen: durch die unerhörten Requisitionen an Frucht, Mehl und Brod eine künstliche Hungersnoth vorzubereiten. Leider ist es ihnen schon gelungen, mehrere hundert Wagen voll nach der Walachei hinüber zu bringen.

Am 18. sammelten sich bereits auf den Höhen von Szt. Lélek viele Leute, die an dem Zuge nach Kézdi Vásárhely Theil nehmen wollten. Die feindlichen Vorposten hatten sich vom Csernáton blos beim Anblick unserer imposanten Annäherung entfernt, und die bereits mit Exekution eingetriebenen Requisitionen im Stich gelassen. Der Blumenbekrönte Durchzug unseres Feldherrn im Vásárhely war wirklich erhebend. Während die bärige Männer ihm ein herzliches „Eljen“ aus ruhiger Kehle entgegenjubelten und die lachenden Mädchen ihm Blumen streweten, hoben die älteren Weiber die gefalteten Hände gegen den Himmel und weinten die bittersten Thränen. Berittene Nationalgarden von Vásárhely mit einer

Még késő este elrendezte altábornagyunk a' sereg felállítását, mi alatt előrseink az ellenséggel lövéséket váltottak.

19-én hajnalban a' topasztalt hadvezér, hogy inkább biztosítja magát az ellenséges lovasság megtámadásától, a' tegnapi felállítást megváltoztatta 's némi hudi mozdulatokat tett az elleneség előtt, mely minket nyugtalannított.

20-án éjjel megérkezett a' szükséges segélysereg 's délután 2 órakor tábornokunk egy igen szép oldal-elvonulást tett Angyalos felé, mi alatt az ellenséget előre küldött lovasság által rászedte, 's ez által fedezteté az egész csapatot. Megtámadás nélkül hatoltak Seps-Szentgyörgynek, mi közben az ellenséget Uzon és Tartlau felé láttuk viszszahúzódni. A' muszkák és osztrákok S. Szentgyörgy előtt az Olt bal partján szál-lottak tábora. Leárattott dús gabonából készítettek maguknak kalybákat, de oda hagyták 's megették foglaltak el egy jó állást, hogy minket fogadjanak. Rövid csata után, melyben ágyunk az elleneség lovasságát, mely minden száronnyon attakirözni akart, derekasan megdolgozták 's hítrálni, ágyuit pedig haligatásra kényszerítették, az egész vonalon viszszahúzott az elleneség.

Miután a' musska-osztrák sereg íly móddal viszszavonult, mi bementünk S. Szentgyörgyre 's az éjet itt töltöttük.

Altábornagyunk tehát a' gyűlölt muszkák- és osztrákok-tól, kik jelenlegi eljárásuk által még gyűlölebbé tevék magukat, kik nemcsak raboltak, hanem védtelen magyar aszszonyokat is gyilkoltak és sebesítettek, rövid idő alatt megtisztítta az egész székely földet 's a' nyomorszó állapotú lakosságnak legalább az idei aratást, menyiben a' gabonák lovák által el nem gázoltattak, vagy máskép főprédálva nincsenek, biztosította.

Ambár altábornagyunk ma hajnalban egy igen jó állást foglalt el, nehezen hiszem hogy itt maradjon és segélycsapatait bevárja, melyekre mulhatatlan szüksége van, hogy az ellenséget vagy kiüzze az országból, vagy megsemmisítse. Söt inkább hiszem csak azért rakatta meg tegnapelőtt oly kemény örséggel az ojtozi szorost, hogy onnan egy demonstratiót tenné Moldovába. Ámde e' célra sereg kell, ezt pedig jelen-rem veheti másunnen mint inaan. Semmi esetre sem fo-kehát hosszasan itt maralni.

Z.

Vegyes hírek.

— A' Szegedi Hirlapnak egr az alsó táborból jött törzs-tiszt azt a' hirt hozta, hogy a' mieink f. hó 21-én Titelben fogtak ebédelni, mivel az ellenség ott hagyta e' hires positióját és gózösökön tovább menekült.

— A' besztercei vonalon működő hadsergük ismét viszszavonult M. Vásárhely felé 's a' muszkák Tekében vannak, ha előbb nem nyomultak.

— A' Közlöny, irja a' Szeg. Hir. júl. 20-án nem jelent meg, mivel az épület, melyben nyomtatták, súlyedni indult, a' nyomógép terhe alatt.

Nationalfahne umgaben den Wagen ihres Befreiern und gaben ihm das Geleite.

Das Hauptquartier war an diesem Tage in Eresz-vény, und wir standen hier mit dem Feinde Nase an Nase. Spät am Abend noch ordnete der F. M. L. die Aufstellung, während unsere Vorposten mit den feindlichen Schüssen wechselten.

Am 19. vor Tagesanbruch änderte der erfahrene Feldherr, um sich desto sicherer vor einem Cavallerie Angriff zu schützen, die gestrige Aufstellung und machte einige Manövers mit der Truppe im Angesichte des Feindes, der uns fortwährend beunruhigte.

Am 20. in der Nacht langte die nötige Verstärkung an, und Nachmittag um 2 Uhr machte der General einen sehr schönen Flanquen-Marsch gegen Angyalos, indem er den Feind durch vorgeschoßene Kavallerieschwadronen täuschte, und die ganze Colonne durch sie beschützen liess. Unangefochten langten wir bis gegen Seps-Sz. György an, während wir den Feind gegen Uzon und Tartlau sich zurückziehen sahen. Vor Sz. György am linken Altusen hatten die Österreicher und Russen das Lager bezogen. Sie hatten ihre Hütten aus abgeschnittener vollähriger Frucht erbaut, dieselben aber verlassen und sich in guter Stellung hinter denselben aufgestellt, um uns zu empfangen. Nach einem kurzen Gefechte, in welchem unsere Artillerie der feindlichen Kavallerie, welche auf beiden Flügeln attaquieren wollte, tüchtig zugepfiffen, und sie zum Weichen, die feindlichen Kanonen aber zum Schweigen gebracht hat, erfolgte der feindliche Rückzug auf der ganzen Linie.

Nachdem sich die russisch-oesterreichische Armee auf diese Art zurückgezogen, rückten wir in Seps-Sz. György ein und brachten hier die Nacht zu.

Der F. M. L. hat somit in kurzer Zeit das ganze Szekler Land von den verhassten Russen und Österreichern, die sich durch ihr Benehmen jetzt nur noch verhasster gemacht und nicht blos geraubt, sondern auch wehrlose ungarische Weiber gemordet und verwundet haben, befreit und da hart bedrängten wenigstens die heuerige Erndte, in sofern sie von den Pferden nicht verstampft oder anderweitig verwüstet wurde, gerettet.

Der F. M. L. hat zwar heute schon bei Tagesanbruch eine vortheilhafte Position genommen, doch glaube ich schwerlich, dass er in derselben bleiben und die Verstärkungen erwarten wird, welche er nothwendig braucht um den gemeinschaftlichen Feind entweder aus dem Lande zu jagen oder zu vertilgen; vielmehr glaube ich, dass erden Ojtozer — Pass vorgestern nur desshalb so stark besetzt liess, um von dort aus eine Demonstration nach der Moldau zu machen. Hierzu aber wird er Truppen benötigen, und diese kann er jetzt von nirgend anders woher, als von hier nehmen. Auf keinen Fall werden wir also lange hier verweilen.

— Z.

Vermischte Nachrichten.

Ein aus dem untern Lager angekommener Stabsoffizier hat dem Szegeder Blatt die Nachricht gebracht, dass die Unsrigen am 21. d. M. wahrscheinlich in Titel zu Mittag gespeist haben, weil der Feind diese seine berühmte Stellung daselbst verlassen, und auf Dampfschiffen sich weiter geflüchtet habe.

— Unsere auf der Bistrizer Strasse beschäftigte Armee hat sich wieder gegen M. Vásárhely zurückgezogen und die Russen sind in Tekendorf, wenn sie nicht weiter vorgedrun-gen sind.

— Nach dem Szegeder Blatt, am 20 Juli ist der Közlöny nicht erschienen, weil das Gebäude, wo er gedruckt wurde, unter der Last der Druckmaschine einzusinke begann.

H I R L A P E T M E N Y H I R.

Hazai tűzkármintó.

(1) Mindenkinek saját érdekeben áll, hogy ha firadozási gyűmöleset kocskáztatni nem akarja, vagyonit az előre nem látható tűzvész ellen mentesítjeni. 'S minnekutanna már az idei termesztémyek betakarítása elkezdődött, felszolgáltatnak tisztelettel a' t. cz. mezeigazdák: kármintesítők iránt akár közvetlen az intézet igazgatóságánál, Kolozsvárt belső községeiben 512-ik szám alatt, akár pedig erdélyi kerületben az itt következendő vidéki ügyvivőségeink által folyamodni, 't tettelegesen részt venni.

Besztercén: Kreisel Dániel kereskedő.

Brassón: Bogner Gottfrid gyógyszerész.

Bánfi-Hunyadon: Holezer Vilmos gyógyszerész.

Dévén: Nagy Alajos kereskedő.

Déván: Toth László ügyvéd.

Ditsó Szt. Mártonban: Iszlai Lajos ügyvéd.

Pogarasban: Cserbes Károly kereskedő.

Gidófalván: Vajna Károly.

Kézdi-Vásárhelyt: Kovats Dániel postamester.

Kőhalomban: Nagelschmidt August majors. pénztárnok.

Maros-Vásárhelyt: Hellwig S. Frigyes.

Nagy Hlond Janos István postamester.

NagySzébenben: Papp József Antal kereskedő.

Szamosjárat: Voith Márton.

SzászSebesben: Simon Gergely kereskedő.

SzászVárosban: Molnár Ferencz.

SzékelyUdvarhelyt: Cimbalnos Lajos.

Szilág-Somlyon: Huberth Iván

Tekében: Weber Mihály gyógyszerész és

Thordán: Vérlis Lajos gyógyszerész uradl. —

A' Hazai koles. tűzkármintó intézet igazgatósága.

Kolozsvárt Julius 23-kán 1819.

(3)